

Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissariaatin lausunto

Suomen hallituksen vastauksen johdosta Amerikan Yhdysvaltain hallituksen esitykseen

Amerikan sanomalehdistössä on julkaistu Suomen hallituksen t.v. marraskuun 12 päivänä lähettämä vastaus Amerikan Yhdysvaltojen hallituksen memorandumeihin lokakuun 27 ja 30 päiviltä. Amerikan hallitus on sitä mieltä, että Suomen politiikka tähtää hyökkäävien sotatoimien jatkamiseen Neuvostoliiton alueella ja että Suomen ulkopoliittikan jatkaminen saattaa sodan lähemmäksi Amerikan Yhdysvaltoja ja johtaa lopulta Suomen täydelliseen alistamiseen Hitlerin oikuille, sillä Suomi joutuu yhä enemmän fascistisen herruuden alle. Sen takia Amerikan hallitus memorandumeissaan kehoitti Suomea lopettamaan sotatoimet Neuvostoliittoa vastaan. Ryhtymättä koskettelemaan Suomen nootin sitä osaa, joka koskee Suomen ja Amerikan välisiä suhteita ei Ulkoasiain Kansankomissariaatti katso voivansa sivuuttaa eräitä kaikkein tärkeimpiä vääristelyjä ja ilkeämielisiä valheuttajia, joita Suomen nootti Neuvostoliittoa kohtaan sisältää.

1. Suomen nootissa esitetään sellainen järjettömän väite, että muka "Suomen asenne Neuvostoliiton naapurina on aina ollut itsepuolustusta Neuvostoliiton imperialistisilta pyrkimyksiltä". Tuon väitteen järjettömyys käy selviksi jo siitäkin, että Suomi on saanut valtiollisen riippumattomuutensa Neuvostohallituksen kädestä ja niin tapahtui siitä huolimatta, vaikka entisen, Neuvostovaltaa edeltäneen Venäjän kaikki hallitukset olivat vastustaneet Suomen riippumattomuutta. Neuvostohallituksen monien vuosien kuluessa pyrkinyt kärsivällisin ponnistuksin kunnollisiin suhteisiin Suomen kanssa, mikä ilmeni muunmuassa Neuvostoliiton yrityksinä säännöstellä näitä suhteita molemminpuolisilla myönnytyksillä marraskuun neuvottelujen aikana vuonna 1939, jolloin Suomi hylkäsi Neuvostoliiton tunnetut ehdotukset. Vuonna 1939 Euroopassa syntyneen sodan oloissa määräsivät Neuvostoliiton politiikan Suomeen nähden luonnollisesti Neuvostoliiton rajojen, elinkeskusten ja yhteyslinjojen turvallisuuden näkökohdat, ennen kaikkea Leningradin sekä Muurmannin rautatien turvallisuuden näkökohdat sekä se seikka, että Neuvostoliiton aggressiiviset viholliset, tunnetut Suomen vallanpitäjät mukaan luetuina, olivat valmiit tekemään Suomesta tukikohdan päällekkarkaukselle Neuvostoliittoa vastaan. Hitlerin anastaja- ja imperialistiskoplan kuuliaisiksi aseeksi tulleen Suo-

men esittämä nykyinen häpeällinen osa on vahvistanut koko maailman kansojen silmissä sen, miten perusteltua oli Neuvostoliiton huolestuneisuus luoteisrajojensa turvallisuudesta, sekä Leningradiin johtavien teiden takia. Suomen vallanpitäjät tarvitsevat nyt parhaavia lausuntojaan Neuvostoliiton imperialistisista pyrkimyksistä peitelläkseen Suomen häpeällistä apurin osaa Hitler-Saksan imperialistisissa anastustoimissa, minkä vaaran Neuvostohallitus otti huomioon jo syksyllä vuonna 1939.

2. Suomen nootti yrittää puolustella Suomea osallistumista nykyiseen Saksan imperialistiseen sotaan Neuvostoliittoa vastaan valheellisilla väitteillä, että Neuvostoliitto olisi muka heti Moskovan rauhansopimuksen solmiamisen jälkeen esittänyt uusia, epäoikeutettuja vaatimuksia. Sen vahvistukseksi esitetään tällaisia valheellisiä todisteluja: a) Neuvostoliitto vaati kauttakulkuoikeutta Hangon niemimaalle; mutta samalla nootissa vaietaan siitä, että tästä kysymyksestä solmittiin syyskuun 6 päivänä vuonna 1940 erikoissopimus Neuvostoliiton ja Suomen välillä; b) Neuvostohallitus perusti konsulivirastot Petsamoon ja Ahvenanmaalle; mutta samalla vaietaan siitä, että Neuvostoliitto luovutti vapaaehtoisesti Petsamon Suomelle Moskovan rauhansopimuksen perusteella, jossa edellytettiin Neuvostoliiton konsulinviraston perustaminen sinne, kun taas kysymyksestä, joka koski pidättymistä Ahvenanmaan saariston linnoittamisesta, sekä Neuvostoliiton konsuliviraston perustamisesta sinne, solmittiin erikoissopimus Neuvostoliiton ja Suomen välillä; c) Neuvostoliitto on muka sekaantunut Suomen sisäisiin asioihin ja vieläpä yrittänyt järjestää katumellakoitakin; mutta tuo tuulesta temmattu väite on ristiriidassa tosiasioiden kanssa eikä sillä voida salata sitä seikkaa, että Suomen viranomaiset terrorisoivat Suomessa toimineen "Suomen—Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seuran" jäseniä pelkästään sen takia, että he halusivat parantaa Suomen ja Neuvostoliiton välisiä suhteita. Sitäpaitsi Suomen nootissa parjataan "Pravdaa" sanomalla sen kirjoittaneen, että "suomalaiset on hävitettävä maan pinnalta", vaikka nootin laatijat tietävät, ettei "Pravda" ole mitään sellaista julkaissut eikä ole voinut julkaista.

Suomen vallanpitäjät tarvitsevat kaikkia noita parhaavia lausuntoja Neuvostoliitosta puolustellakseen anastuspyrkimyksiään Neuvostoliiton

alueisiin nähden. Näistä Suomen vallanpitäjien anastuspyrkimyksistä puhutaan nootissa aivan avoimesti: "Suomi — sanotaan nootissa — pyrkii tekemään vaarattomiksi ja valtaamaan vihollisen hyökkäysasemat, myöskin ne, jotka ovat vuoden 1939 rajojen takana. Suomelle olisi ollut erittäin välttämätöntä puolustuksensa tehokkuuden kannalta katsoen ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin jo sodan ensimmäisessä vaiheessa vuonna 1939, jos sen voimat vain olisivat siihen riittäneet". Suomen nootissa sanotaan myöskin: "On syytä pitää kysymyksessä olevat alueet Suomen sotajoukkojen miehittäminä".

Näin ollen Suomen nykyiset vallanpitäjät myöntävät, että he tavoittelivat Neuvostoliiton alueita jo ennen Moskovan rauhansopimuksen solmimista ja että Suomen nykyiset vallanpitäjät tarvitsevat jaarittelua ns. "puolustus-sodasta" peitelläkseen kansaltaan Neuvostoliittoa vastaan käymänsä sodan anastuspäämäärät ja hitleriläisten imperialistien kanssa tekemänsä sotaliiton todellisen tarkoituksen.

3. Suomen nootin valheellisuus nousee huipukohtaansa, kun siinä sanotaan, ettei Suomi yhdessä Hitler-Saksan kanssa ole hyökännyt Neuvostoliiton kimppuun eikä Suomi ole rikkonut Neuvostoliiton kanssa tekemänsä rauhansopimusta, vaan että Neuvostoliitto on muka hyökännyt Suomen kimppuun. Mutta kaikki tuntevat ne tosiasiat, jotka kumoavat nämä valheelliset lausunnot:

a) Jo syksyllä vuonna 1940 kiinnitti yleistä huomiota saksalaisten sotajoukkojen kuljettaminen Suomeen, mikä muuttui myöhemmin useiden saksalaisten divisioonain keskittämiseksi Suomen alueelle, hyökkäysvaunuineen, ilmavoimineen, tykistöineen ja muine aseistuksineen. Siis heti Moskovan rauhansopimuksen allekirjoittamisen jälkeen Suomi liitossa Hitler-Saksan kanssa alkoi valmistella sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Suomen hallitus lähettikin yhdessä Suomen alueella olleiden Hitlerin sotajoukkojen kanssa armeijansa Neuvostoliittoa vastaan heti, kun Saksa hyökkäsi Neuvostoliiton kimppuun.

b) Jo kesäkuun 22 päivänä, jolloin tapahtui valapattoinen päällekkäisyys Neuvostoliiton kimppuun, Hitler ilmoitti sotajoukoille antamassaan päiväkäskyssä liitostaan Mannerheimin sotajoukkojen kanssa ja yhteistoiminnasta Suomen armeijan kanssa. Suomen hallitus ei suinkaan kumonnut noita Hitlerin lausuntoja, vaan päinvastoin, yhteistoiminnassa Saksan fasismin kanssa lähetti armeijansa ja kansansa sotaseikkailuun Neuvostoliittoa vastaan.

c) T.v. marraskuun 9 päivänä pitämässään puheessa Hitler luetteli kerskaillen toimenpiteitä, joita hän oli ennakolta suorittanut Neuvostoliiton rajamaiden muuttamiseksi tukikohdiksi hyökkäystä varten Neuvostoliittoa vastaan ja vahvisti jälleen sen, että jo ennen t.v. kesäkuun 22 päivää oli "Suomi ilmoittanut olevansa valmis käymään sotaa meidän puolellemme".

Kaikesta tästä näkyy Suomen vallanpitäjien petoksellinen asenne omaa kansaansa kohtaan, joka on syösty ylivoimaiseen, veriseen sotaan Saksan ja Suomen fascistien anastuspäämäärien hyväksi.

4. Julkaistusta Amerikan Yhdysvaltojen hallituksen ja Suomen hallituksen välisestä kirjelmien vaihdosta käy selville, että Amerikan Yhdysvaltojen valtiosihteerin sijainen hra Welles teki jo t.v. elokuun 18 päivänä esityksen Washingtonissa olevalle Suomen lähettiläälle Procopelle tarkoituksella saada selville rauhan palauttamismahdollisuudet Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Ulkoasiain Kansankomissariaatti saattaa vain vahvistaa sen, että hra Wellesin esitysten lähtökohtana olivat aivan oikeat käsitykset niin Neuvostoliiton politiikasta Suomeen nähden kuin myöskin siitä, että Suomen sotaseikkailu Saksan imperialismiin puolella Neuvostoliittoa vastaan on tuomittu epäonnistumaan. Suomen vallanpitäjät, sen sijaan, että olisivat vastanneet tähän Suomen olemassaololle elintärkeään kysymykseen, ryhtyivät vastauksessaan Amerikan memorandumien rikkiviisaasti saivartelemaan, että he ovat muka ymmärtäneet hra Wellesin esityksen vain pelkäksi informatioksi, ja lisäksi nootissaan marraskuun 12 päivältä he vahvistivat jälleen uskollisuutensa Hitler-Saksalle sodassa Neuvostoliittoa vastaan.

Kuten Suomen nootti on vahvistanut, toimivat Suomen vallanpitäjät Berliinin ohjeiden mukaan. He eivät ajattele nykyään Suomen riippumattomuutta ja turvallisuutta eivätkä kansansa tulevaisuutta, vaan sitä, että saisivat annetuksi kansansa saksalaisten anastajain herruuden alle ja sidotuksi kohtalonsa Hitlerin koplan kohtaloon.

Suomen nykyiset vallanpitäjät auttavat veristä Hitleriä käymään anastussotaa Euroopan kansoja ja Neuvostoliittoa vastaan. Käydessään anastussotaa Neuvostoliittoa vastaan he auttavat Hitlerin rosvokoplaa saattamaan entisiä lujemmin Euroopan kansat Hitlerin hirmuvallan alle. Ei ole mitään ihmeteltävää, jos Euroopan ja Neuvostoliiton kansat menettelevät näiden herrojen kanssa samoin kuin ne aikovat menetellä Hitlerin koplan kanssa.